

(1991)

18 Δεκεμβρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ Γ.Κ. ΜΑΚΡΗ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ (Αρ. 2),

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 790/90).

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Εξουσία —
Ασκή διοικητική λειτουργία — Δύναται να επικυρώσει νόμιμα
προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών η οποία ήταν έγκυρη —
Δεν δύναται να επικυρωθεί ανύπαρκτη απόφαση που εκδόθηκε
από όργανο του οποίου η συγκρότηση έπασχε — Άκυρη η επικύ- 5
ρωση ανύπαρκτης απόφασης.

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή της αυτή την
απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικυ-
ρώθηκε απόφαση της Αρχής Αδειών που είχε χορηγήσει στο ενδια-
φερόμενο μέρος άδεια για Μεταφορέα "Α" για μεταφορά πετρελαι- 10
οειδών. Ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας ισχυρίστηκε πως
εφόσον η απόφαση της Αρχής Αδειών, που είχε επικυρωθεί, ήταν
ανυπόστατη, επειδή εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότη-
ση/σύνθεση έπασχε λόγω του διορισμού των μελών του βάσει του 15
Νόμου 149/88, ο οποίος είχε κηρυχθεί αντισυνταγματικός από την
Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η επίδικη απόφαση έπρεπε
να ακυρωθεί.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

Η συγκρότηση και η σύνθεση της καθ' ης η αίτηση Αρχής ήταν 20
νόμιμη. Η Αρχή είναι ανώτερο διοικητικό όργανο. Ασκή διοικητι-
κή λειτουργία. Έχει εξουσία και καθήκον να εξετάζει τις ιεραρχι-
κές προσφυγές που ασκούνται δυνάμει του Άρθρου 4Α των περί
Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984.

Με ιεραρχική προσφυγή προσβάλλεται απόφαση της Αρχής 25
Αδειών. Η εξουσία της Αρχής οριοθετείται από τις παραγράφους
4 και 5 του Άρθρου 4Α του Νόμου 84/84.

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Ατδ ν. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.2)

Η Αρχή μπορεί να επικυρώσει νόμιμα προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών η οποία ήταν έγκυρη. Ανύπαρκτη απόφαση, που εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότηση/σύνθεση έτασχε, δεν δύναται να επικυρωθεί από την Αρχή.

5 Για τον πιο πάνω λόγο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με το νόμο και θα ακυρωθεί.

Και αν ακόμα η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ανυπόστατη για τον πιο πάνω λόγο, η προσφυγή θα επιτύγχανε γιατί η επίδικη απόφαση είναι ολότελα αναιτιολόγητη.

10 *Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K. και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλον (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.

Παναγιώτου ν. Υπουργού Παιδείας και Άλλον (1991) 3 Α.Α.Δ. 270.

15 *Θεοδώρου και Άλλοι ν. P.I.K. (1991) 4 Α.Α.Δ. 2056.*

Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε ιεραρχική προσφυγή των αιτητών και επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία χορηγήθηκε στο ενδιαφερόμενο μέρος άδεια για Μεταφορέα "Α" για μεταφορά πετρελαιοειδών.

A. Μαρκίδης, για τους αιτητές.

25 *Γ. Κυριακίδου-Ζησίμου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Π. Παπαγεωργίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

30 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, (η "Αρχή"), με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή τους με αριθμό 951/89 και επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής

Στυλ/ής, Δ. Α/φοί Μακρή Από ν. Αναθ. Αρχ. Αδειών (Αρ.2) (1991)

Αδειών με την οποία χορηγήθηκε στον Μελέτη Αντωνίου, (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), άδεια για Μεταφορέα Α' για μεταφορά πετρελαιοειδών.

Στις 4 Ιουνίου, 1988, το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε από την Αρχή Αδειών τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσης Μεταφορέα Α' κατηγορίας βυτιοφόρου για ένα όχημα με έδρα την Κοφίνου. 5

Στις 6 Ιουνίου, 1988, τέθηκε αγγελία για ενημέρωση των ενδιαφερομένων και υποβολή τυχόν ενστάσεων.

Στις 5 Ιουλίου, 1988, υποβλήθηκε το σχετικό σημείωμα του αρμόδιου Επαρχιακού Γραφείου του Τμήματος Οδικών Μεταφορών. 10

Στις 7 Σεπτεμβρίου, 1988, η Αρχή Αδειών αποφάσισε να καλέσει ενώπιόν της το ενδιαφερόμενο μέρος και όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους για να υποβάλουν τις παραστάσεις τους. 15

Η Αρχή Αδειών συνέχισε την εξέταση της παραπάνω αίτησης στις 15 Μαρτίου, 1989 και 13 Απριλίου, 1989.

Στην τελευταία συνεδρία αποφάσισε να χορηγήσει στο ενδιαφερόμενο μέρος την αιτούμενη άδεια, με τον όρο ότι θα ίσχυε για τη χρονική περίοδο του συμβολαίου του με την εταιρεία πετρελαιοειδών ESSO. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στις 22 Απριλίου, 1989. 20

Η απόφαση της Αρχής Αδειών προσβλήθηκε με τρεις ιεραρχικές προσφυγές, μεταξύ των οποίων η ιεραρχική προσφυγή 95 1/89 που άσκησαν οι αιτητές. 25

Στις 17 Μαρτίου, 1990, η Αρχή άκουσε τους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Στις 16 Ιουλίου, 1990, η Αρχή αποφάσισε να επικυρώσει και επικύρωσε την απόφαση που προσβλήθηκε. 30

Με επιστολή ημερομηνίας 3 Αυγούστου, 1990, κοινο-

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ v. Αναθ. Αρχ. Αδειών (Αρ.2) Στυλ/δης, Δ.
ποίησε την απόφασή της στους αιτητές.

Στις 4 Οκτωβρίου, 1990, καταχωρίστηκε η παρούσα προσφυγή.

- 5 Οι αιτητές πρόβαλαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη γιατί η απόφαση της Αρχής Αδειών που επικυρώθηκε από την Αρχή ήταν ανυπόστατη, επειδή εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότηση/σύνθεση έπασχε λόγω του διορισμού των μελών του με βάση τον περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμο του 1988, (Αρ. 10 149/88), (ο "Νόμος"), ο οποίος κηρύχτηκε αντισυνταγματικός από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- 15 Ο δικηγόρος της Αρχής ισχυρίστηκε ότι, έστω και αν η πράξη διορισμού των μελών της Αρχής Αδειών πάσχει, η παρατυπία αυτή δεν επηρεάζει την νομιμότητα της προσβαλλομένης διοικητικής απόφασης της Αρχής.

Η Αρχή Αδειών καθιδρύθηκε και λειτουργεί βάσει των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984.

- 20 Τα μέλη της Αρχής Αδειών διορίστηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφαση 30.060 ημερομηνίας 27 και 28 Απριλίου, 1988, για την περίοδο 1 Μαΐου, 1988 μέχρι 30 Απριλίου, 1989.

- 25 Στις 29 Ιουλίου, 1988, δημοσιεύτηκε ο Νόμος με ισχύ από την ημέρα της δημοσίευσής του.

- 30 Με το Νόμο ο αριθμός των μελών ορισμένων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, στα οποία περιλαμβάνονταν η Αρχή Αδειών, αυξήθηκε στα εννέα. Ο Νόμος αυτός πρόβλεπε τρόπο διορισμού τους με κάποια ανάμειξη των πολιτικών κομμάτων στη Βουλή και διαβουλεύσεις με τους εκπροσώπους τους.

Το Άρθρο 5 του Νόμου είχε:-

"5. Για τη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου συμπλήρωση του αριθμού των μελών των υφιστάμενων κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος νόμου διοικητικών συμβουλίων οι σχετικές διαβουλεύσεις και η συμπλήρωση θα ολοκληρωθούν όχι αργότερα από τις 31.10.1988." 5

Με βάση το Νόμο αυτό το Υπουργικό Συμβούλιο με Απόφασή του ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου, 1988, συμπλήρωσε τον αριθμό των μελών της Αρχής Αδειών με τέσσερα νέα μέλη. Η συμπλήρωση αυτή έγινε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. 10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απαρτιζόμενη από εννέα Δικαστές, με πλειοψηφία - (πέντε προς τέσσερις), στην Απόφαση *Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και Άλλοι v. Χρίστου Καραγιώργη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, αποφάσισε ότι οι πρόνοιες του Άρθρου 3(2) και (3) του πιο πάνω Νόμου είναι αντισυνταγματικές και, ως εκ τούτου, άκυρες. 15

Στην απόφαση *Νίκος Παναγιώτου v. Υπουργού Παιδείας και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 270, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακύρωσε την απόφαση διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Διευθυντή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, λόγω της μη νόμιμης συγκρότησης του οργάνου, επειδή στη συνεδρία που λήφθηκε η απόφαση παρευρίσκονταν παρατηρητές εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων στη Βουλή, με βάση τις διατάξεις του Νόμου. Είναι γεγονός ότι οι δικηγόροι των μερών συναινετικά υπέβαλαν τις ίδιες εισηγήσεις στο Δικαστήριο και το Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με τη θεωρία του *de facto* οργάνου. 20 25 30

Σχετικά με το θέμα της νόμιμης συγκρότησης/σύνθεσης του οργάνου που πήρε την απόφαση και τη θεωρία των *de facto* οργάνων, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ διεξοδικά στην απόφαση *Παναγιώτης Θεοδώρου και Άλλοι v. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2056. Η κατάληξη στην παραπάνω απόφαση έχει:- 35

5 "Με βάση την Κυπριακή νομολογία και την Απόφαση του Ελληνικού Συμβουλίου Επικρατείας Αρ. 1310/1983, (ανωτέρω), οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν είναι έγκυρες, γιατί η συγκρότηση του οργάνου, λόγω της παρουσίας των παρατηρητών, δεν ήταν νόμιμη, επειδή ο Νόμος, με βάση τον οποίο ορίστησαν και ήταν παρόντες οι παρατηρητές, κηρύχθηκε αντισυνταγματικός."

10 Στην απόφαση Στύρος Γεωργίου και Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, ο αδελφός Δικαστής Πικής, σε υπόθεση ακριβώς με τα ίδια στοιχεία όπως η παρούσα προσφυγή, ακύρωσε την απόφαση της Αρχής γιατί διαπίστωσε ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών, η οποία επικυρώθηκε ήταν ανυπόστατη.

15 Η συγκρότηση και η σύνθεση της Αρχής ήταν νόμιμη. Η Αρχή είναι ανώτερο διοικητικό όργανο. Ασκεί διοικητική λειτουργία. Έχει εξουσία και καθήκον να εξετάζει τις ιεραρχικές προσφυγές που ασκούνται δυνάμει του Άρθρου 4Α των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς
20 Νόμων του 1982 και 1984.

Με ιεραρχική προσφυγή προσβάλλεται απόφαση της Αρχής Αδειών. Η εξουσία της Αρχής οριοθετείται από τις παραγράφους 4 και 5 του Άρθρου 4Α του Νόμου 84/84 που έχει:-

25 "(4) Η αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να εκδώσει μίαν των ακολούθων αποφάσεων:

(α) να επικυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·

(β) να ακυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·

30 (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσαν απόφασιν·

(δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·

(ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν.

(5) Η αναθεωρητική αρχή αδειών κατά την λήψιν μιάς των εν ταις παραγράφοις (δ) και (ε) του προηγουμένου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων δύναται να λάβη υπ' όψιν και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως της αρχής αδειών." 5

Η Αρχή μπορεί να επικυρώσει νόμιμα προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών η οποία ήταν έγκυρη. 10

Ανύπαρκτη απόφαση, που εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότηση/σύνθεση έπασχε, δεν δύναται να επικυρωθεί από την Αρχή.

Για τον πιο πάνω λόγο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με το νόμο και θα ακυρωθεί. 15

Και αν ακόμα η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ανυπόστατη για τον πιο πάνω λόγο, η προσφυγή θα επιτύγχανε γιατί η επίδικη απόφαση είναι ολότελα αναιτιολόγητη.

Η προσβαλλόμενη απόφαση κηρύσσεται άκυρη. 20

Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Προσφυγή επιτυγχάνει.
Καμιά διαταγή για έξοδα.*